

Na temelju članka IV. 4. a), a u svezi s člankom II. 1. Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na sjednici Doma naroda, održanoj 25. lipnja 2002. godine, i na sjednici Zastupničkog doma održanoj 3. srpnja 2002. godine, usvojila je

ZAKON

O OMBUDSMANU ZA LJUDSKA PRAVA BOSNE I HERCEGOVINE

I - NARAV

Članak 1.

1. Ombudsman za ljudska prava Bosne i Hercegovine je neovisna institucija uspostavljena u cilju promoviranja dobre uprave i vladavine prava, zaštite prava i sloboda fizičkih i pravnih lica, kako je zajamčeno, posebno Ustavom Bosne i Hercegovine i međunarodnim sporazumima, koji se nalaze u dodatku tog ustava, koja će s tim u svezi nadgledati aktivnosti institucija Bosne i Hercegovine, njezinih entiteta i Brčko Distrikta, sukladno odredbama ovoga Zakona.

2. U ovom zakonu, termin:

- a) "Institucija" označava instituciju ombudsmana za ljudska prava Bosne i Hercegovine;
- b) "ombudsman" označava jednog od tri ombudsmana koji čine ovu instituciju;
- c) "ombudsman" označava tri osobe koje čine instituciju;
- d) "tijela vlade" ukazuje na sve institucije, tijela, ustanove i odjele predmetne vlade, kao i na privatne ustanove koje obavljaju javne dužnosti;
- e) "tijela Vlade Bosne i Hercegovine" također ukazuje na tijela Vlade Brčko Distrikta.

II - OVLAŠTENJA I NADLEŠTVA

Članak 2.

1. Institucija će razmatrati predmete koji se odnose na slabo funkcioniranje ili povrede ljudskih prava i sloboda počinjene od bilo kojeg tijela vlade.
2. Institucija će djelovati po prijemu žalbe ili *ex officio*.
3. Institucija može poduzimati opće istrage.
4. Institucija može preporučiti odgovarajuće pojedinačne i/ili opće mjere.
5. Institucija neće razmatrati predmete koji se odnose na odluke, činjenice ili događaje koji su se desili prije 15. prosinca 1995. godine.

Članak 3.

U nadležstvu Institucije bit će ovlasti da provodi istrage u svim žalbama o povredi ljudskih prava i sloboda, koje su navodno počinile vojne vlasti.

Članak 4.

1. U nadležstvu Institucije bit će ovlasti provoditi istrage u svim žalbama vezane uz slabo funkcioniranje sudskoga sistema ili nepravilnoga procesuiranje individualnih predmeta i preporučiti odgovarajuće pojedinačne ili opće mjere.

2. Ombudsman se neće miješati u proces odlučivanja suda- va, ali može pokrenuti sudske postupke ili intervenirati u tijeku postupka koji se vodi, kad god ustanovi da je takva aktivnost neophodna pri obavljanju svojih dužnosti. Ombudsman također može dati preporuke tijelu vlasti koji je strana u postupku ili biti konsultiran od strane u postupku.

Članak 5.

1. Institucija će imati isključivo nadležstvo u radu na predmetima koji se:
 - a) odnose na tijela Vlade Bosne i Hercegovine;
 - b) u isto vrijeme odnose na tijelo vlade jednog entiteta i tijelo Vlade Bosne i Hercegovine;
 - c) u isto vrijeme odnose na tijelo vlade oba entiteta.
2. Institucija također može raditi na predmetima koji se odnose na tijelo vlade entiteta, kada god smatra da je ishod predmeta od posebnog značaja za efikasno uživanje pojedinačnih prava i sloboda u Bosni i Hercegovini kao cjelini.
3. Ako, u bilo kojoj fazi postupka, ombudsman ustanovi da predmet ne spada u njegovo nadležstvo, koja je gore opisana, one će proslijediti predmet odgovarajućoj instituciji ombudsmana u entitetu.

Članak 6.

Ombudsman može proslijediti predmete o navodnim povredama ljudskih prava najvišim sudskim tijelima Bosne i Hercegovine koja su mjerodavna za pitanja ljudskih prava, sukladno pravilima koja reguliraju ulaganje žalbe tim tijelima, kad god ustanovi da je to neophodno za efikasno provođenje svojih dužnosti.

Članak 7.

1. Aktivnost Institucije neće biti prekinuta u vrijeme kada zakonodavno tijelo ne zasijeda, zbog toga što je zakonodavno tijelo raspušteno ili je njegov mandat istekao.
2. Vanredne situacije neće prekidati mandat ombudsmana.

III - SASTAV, IMENOVANJE I OSTAVKA

Članak 8.

1. Instituciju će sačinjavati tri osobe.
2. Ombudsmani surađuju u obavljanju svojih dužnosti. Aktivnosti provođenja istrage i razmatranja bilo pojedinačnih žalbi ili razmatranja problema *ex officio* može vršiti svaki ombudsman pojedinačno, ali raspodjela zadataka među njima neće zavisiti od kriterija etničkog porijekla podnosioca žalbe. Ombudsmani zajednički daju prijedloge, rješenja i donose izvješća.

Članak 9.

1. Ombudsmane će imenovati Zastupnički dom i Dom naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine dvotrećinskom većinom svakoga doma, a na temelju zajedničkog prijedloga Predsjedništva Bosne i Hercegovine.
2. Imenovanje će se obaviti u roku od tri mjeseca nakon što se zajednički prijedlog dostavi Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine, i, u svakom slučaju, u roku od tri mjeseca od datuma upražnjenja mjesta.

Članak 10.

1. Ombudsmani će biti imenovani na razdoblje od pet godina i mogu biti ponovo izabrani.
2. Svaki ombudsman koji bude imenovan nakon ostavke, ili kao zamjena drugom ombudsmanu, bit će na toj dužnosti preostalo razdoblje od pet godina i može biti ponovo izabran.

3. Plaća će ombudsmana biti u visini plaće predsjedatelja Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.

Članak 11.

Svaki punoljetan građanin Bosne i Hercegovine, punopravan u uživanju građanskih i političkih prava, koji ima dokazano iskustvo u oblasti ljudskih prava, te priznat visok moralni status, može biti izabran za ombudsmana.

Članak 12.

1. Dužnost će ombudsmana prestati zbog bilo kojeg od dolje navedenih razloga:

- a) ostavke;
- b) isteka mandata;
- c) očigledne nemogućnosti da obnaša svoje dužnosti;
- d) propusta da napusti dužnost koja je nespojiva s mandatom, kako je utvrđeno članakom 17. stav 4. ovoga zakona;
- e) osude, i pravosnažnog izricanja kazne za namjerno učinjen prestup opisan u članaku 16. stavak 3. ovoga zakona.

2. Upražnjeno će mjesto ombudsmana objaviti pred- sjedatelj Zastupničkoga doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine u slučaju smrti, ostavke, isteka mandata, ili konačne kazne. U ostalim okolnostima, odluka o upražnjenome mjestu bit će donesena dvotrećinskom većinom Doma naroda i Zastupničkoga doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, nakon rasprave i saslušanja dotične osobe za ombudsmana.

3. Kada se objavi da je mjesto upražnjeno, Predstavništvo će Bosne i Hercegovine dati prijedlog za imenovanje novoga ombudsmana u roku od mjesec dana.

4. Tamo gdje mjesto ombudsmana bude upražnjeno zbog isteka mandata, ombudsman čiji je mandat istekao nastaviti će obavljati svoju dužnosti na privremenim osnovama sve dok imenovanje koje je propisano člankom 9. ne bude obavljeno.

5. Kada jedno od tri mjesta ombudsmana ostane upražnjeno iz drugih razloga, a da to nije istek mandata, ombudsmani koji ostaju na svojoj poziciji privremeno će obavljati njegovu dužnost sve dok se ne okonča imenovanje novoga ombudsmana.

IV- SURADNJA S INSTITUCIJAMA OMBUDSMANA U ENTITETIMA

Članak 13.

1. Institucija će surađivati i promovirati saradnju među institucijama ombudsmana u Bosni i Hercegovini i omogućiti koordinaciju aktivnosti institucija ombud- smana u Bosni i Hercegovini. S tim u svezi Institucija će posebice:

- a) uspostaviti mrežu službenika za vezu koja će međusobno razmjenjivati informacije o aktivnostima institucija ombudsmana u Bosni i Hercegovini, posebice informacije o predmetima koji se razmatraju;
- b) organizirati redovite sastanke institucija ombudsmana u Bosni i Hercegovini;
- c) organizirati seminare i radionice;
- d) zastupati institucije ombudsmana u Bosni i Hercegovini u međunarodnom okružju na odgovarajući način.

Članak 14.

Ombudsman može, sukladno članku 6., prosljediti najvišim sudskim tijelima Bosne i Hercegovine mjerodavnim za razmatranje pitanja ljudskih prava, svaki predmet koji su u tu svrhu Instituciji dostavile institucije ombudsmana u

entitetima. Kada prosljeđuje takve predmete, ombudsman će također voditi računa da se mišljenje institucija ombudsmana u entitetima adekvatno prezentira mjerodavnome sudskome tijelu.

V- IMUNITET I NESPOJIVOST

Članak 15.

Ombudsman neće primati nikakve naredbe. U okviru svojih ustavnih i zakonskih nadležnosti, niti jedan ombudsman neće dobivati uputstva od tijela vlasti. Svaki će ombudsman djelovati neovisno, na temelju kriterija Institucije i sukladno članku 8.

Članak 16.

1. Ombudsman neće biti kazneno gonjen, neće biti podvrgnut istrazi, neće biti uhapšen niti će mu biti suđeno za mišljenja koja izrazi ili za odluke koje donese u provođenju svojih ovlaštenja koja su sukladna njegovim dužnostima.
2. U svim drugim okolnostima, ombudsman ne može biti uhapšen ili pritvoren, osim u slučaju *flagrante delicto* za kazneno djelo za koje se može izreći kazna zatvora preko pet godina.
3. Odluka o kaznenom gonjenju, pritvaranju ili izvođenju pred sud ombudsmana optuženog zbog kaznenog djela, bit će donesena samo za kazneno djelo za koje se može izreći kazna zatvora preko pet godina i samo nakon što i Predstavnički dom i Dom naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine donesu odluku o tome. Samo će sud na razini Bosne i Hercegovine biti mjerodavan suditi ombudsmanu.
4. Osobe u službi ili one koje je imenovala Institucija neće biti kazneno gonjene, neće biti predmet istrage, hapšenja, pritvaranja, niti će im se suditi za bilo kakvu radnju, mišljenje ili odluku donesenu pri obavljanju njihovih dužnosti prema uputama ombudsmana. U svim drugim okolnostima, kad god su osobe u službi Institucije uhapšene, pritvorene ili izvedene pred sud, tijelo tužiteljstva će o tome odmah propisano obavijestiti Instituciju.

Članak 17.

1. Pozicija ombudsmana nespojiva je s vršenjem bilo kakve zastupničke funkcije, s bilo kakvom političkom aktivnošću ili dužnošću ili odgovornošću za promidžbu; nastavkom službe u tijelima vlade, članstvom u političkoj stranci ili vođstvom političke stranke, sindikata, udruga, zaklada, ili vjerske organizacije ili radom u bilo kojoj od njih; s obavljanjem dužnosti sudije; kao i sa svakom aktivnošću kao zanimanjem ili profesijom, u gospodarsvu ili zapošljavanju.
2. Ombudsman koji je bio službenik uživa garanciju ponovnog prijama u prijašnju službu nakon isteka njegovog mandata.
3. Ombudsman će, u roku od 10 dana po njegovom imenovanju, i prije preuzimanja svoje službe, napustiti svako mjesto koje je potencijalno nespojivo, a ako propusti to uraditi, smatrat će se da je odbio imenovanje.
4. Kada dođe do nespojivosti nakon što je ombudsman preuzeo dužnost, podrazumijeva se da će on napustiti dužnost, sukladno članku 12., na dan pojave nespojivosti.

VI - POSTUPAK ISTRAGE

Članak 18.

1. Svaka fizička ili pravna osoba koja tvrdi da ima legitiman interes može se obratiti Instituciji bez ikakvih ograničenja. Nacionalnost, državljanstvo, mjesto boravka, spol, maloljetnost, etničko podrijetlo, religija, pravna nesposobnost, zatvor bilo koje vrste, i, općenito uzevši, posebni odnosi sa i ovisnost o nekom tijelu vlade ne mogu ograničiti pravo ulaganja žalbe Instituciji.
2. Žalba Instituciji ili njezina intervencija neće povući bilo kakve kaznene, disciplinske ili druge sankcije za podnositelja žalbe kao ni bilo kakvu neugodnost ili diskriminaciju za njega.

Članak 19.

1. Svaka žalba mora biti potpisana i uložena od osobe koja se žali, u dokumentu u kojem će biti navedene osnove za njeno podnošenje, na praznom papiru. Žalba podnesena na manje formalan način može se prihvatiti ukoliko ombudsman ustanovi da okolnosti to zahtijevaju.
2. Sav je rad Institucije besplatan za osobe koje joj se obrate i ne zahtijeva pomoć savjetnika ili advokata.

Članak 20.

1. Prepiska upućena ombudsmanu ili Instituciji iz mjesta u kojima se osobe nalaze u pritvoru, u kojima su zatvorene ili lišene slobode ne može podlijegati nikakvoj cenzuri, niti se smije otvarati.
2. Razgovori između ombudsmana ili osoba koje je delegirao ombudsman ne mogu nikada biti nadgledani niti se u njih može miješati.

Članak 21.

1. Institucija će registrirati i potvrditi prijam žalbi koje su uložene, bilo da smatra da ih je potrebno razmatrati ili ne. Kada ombudsman odluči da ne razmatra žalbu, uradit će to pismeno, navodeći razloge i upućujući podnosioca te žalbe na najpogodnija sredstva za poduzimanje radnje, ako ona postoje, ostavljajući podnosiocu žalbe da iskoristi ona sredstva koja on smatra najpogodnijim.
2. Ombudsman može odbiti razmatrati anonimne žalbe za koje smatra da su zlonamjerne, koje su neutemeljene, u kojima nema žalbe, koje nanose štetu legitimnim pravima treće osobe ili koje su instituciji predložene izvan roka od 12 mjeseci nakon pojave činjenica, događaja ili odluka na koje se žali.

Članak 22.

Protiv odluka ombudsmana ili Institucije nije moguće uložiti žalbu.

Članak 23.

1. Kada ombudsman odluči da žalba ili problem koji razmatra ex officio pružaju dovoljne osnove za istragu, on će obavijestiti predmetno tijelo vlade o suštini predmeta, tako da mjerodavna osoba može dostaviti pismenu izjavu u roku na koji je ombudsman ukazao.
2. Ombudsman može tražiti u bilo koje vrijeme bilo koji dokument koji smatra potrebnim za istragu.

Članak 24.

Kada, u tijeku istrage, ombudsman ustanovi da izvršenje upravne odluke može rezultirati nepopravljivom štetom za prava podnosioca žalbe, ombudsman može predložiti mjerodavnom tijelu vlade da obustavi izvršenje osporene mjere u razdoblju ne dužem od 10 (deset) dana. Predmetno tijelo može odbiti ispoštovati taj prijedlog, objasnivši, u pismenom aktu upućenom Instituciji, u roku od tri dana po prijemu prijedloga i u svakom slučaju prije izvršenja osporene mjere, razloge za to, a ako to propusti, taj prijedlog postaje obvezujući za to tijelo.

VII - OBAVEZA SURADNJE SA OMBUDSMANOM

Članak 25.

1. Tijela vlade obavezna su Instituciji pružiti odgovarajuću pomoć u istrazi i vršenju kontrole.
2. U vrijeme istrage ombudsman ima pristup bilo kojem tijelu vlade u cilju provjere traženih informacija, obavljanja ličnih razgovora i razmatranja potrebnih spisa i dokumenata.
3. Ombudsmanu ne smije biti odbijen pristup spisima ili administrativnim dokumentima ili drugim dokumentima koji se tiču aktivnosti ili djelatnosti koja je pod istragom, bez prejudiciranja odredaba članka 28. ovoga zakona.

Članak 26.

1. Kada se predmet koji se istražuje odnosi na radnje osoba koje su u službi vlade i kada je ona u svezi sa dužnostima koje te osobe obnašaju, Institucija će obavijestiti tu osobu i njenog pretpostavljenog ili tijelo u kojem ona radi i može zatražiti pismenu izjavu.
2. Predmetni službenik će u datom roku dostaviti pismeni odgovor kao i sve dokumente i dokaze koje smatra relevantnim. Taj rok može na zahtjev biti produžen.
3. Ombudsman može provjeriti vjerodostojnost dostavljenih elemenata i dati prijedlog za saslušanje tog službenika kako bi dobio dodatne informacije. Od službenika koji odbiju odazvati se ovome saslušanju ombudsman može zatražiti pismeno objašnjenje o razlozima odbijanja.
4. Informacije ili lične evidencije koje da neki službenik za vrijeme istrage su povjerljive, bez prejudiciranja odredaba Kaznenog zakona o objavljivanju akta, što može biti kazneno djelo.

Članak 27.

Nadređeni službenici ili tijela vlade koja zabranjuju službenicima koji su im podređeni ili koji se nalaze u njihovoj službi da se odazovu zahtjevu ombudsmana ili saslušanju koje je on zakazao, dat će pismenu izjavu da su to uradili, navodeći razloge za to. Ovaj dokumenat bit će dostavljen tom službeniku i ombudsmanu. Ombudsman će se tada obratiti pomenutom višem službeniku za sve radnje koje su neophodne za istragu.

VIII - POVJERLJIVI I TAJNI DOKUMENTI I OBVEZA DISKRECIJE

Članak 28.

1. Ombudsman može tražiti od tijela vlade da mu predaju dokumente koje smatra potrebnim za obnašanje svojih dužnosti, uključujući one koji su zavedeni kao povjerljivi ili tajni sukladno zakonu. U takvim slučajevima, ombudsman će primijeniti potrebnu diskreciju za njih i neće ih učiniti dostupnima javnosti.
2. Istraga koju vodi ombudsman i njegovo osoblje, uključujući i proceduralne mjere, provodit će se uz najveću diskreciju, bez prejudiciranja razmatranja za koja ombudsman ustanovi da treba da budu uvrštena u izvješće. Poduzet će se posebne mjere zaštite za dokumente koji su zavedeni kao povjerljivi ili tajni.
3. Kada ombudsman smatra da dokumenti koji su zavedeni kao povjerljivi ili tajni i koji nisu dostavljeni od tijela vlade mogu biti od presudnog značaja za pravilno provođenje istrage, o toj će činjenici obavijestiti Predsjedništvo Bosne i Hercegovine.

IX- ODGOVORNOST TIJELA VLASTI I DUŽNOSNIKA

Članak 29.

Kada istraga pokaže da je zlouporabu, proizvoljnu proceduru, diskriminaciju, pogrešku, nemar ili propust koji su predmet žalbe počinio službenik u tijelu vlade, ombudsman može dostaviti te nalaze predmetnom službeniku. Istog će dana ombudsman proslijediti te dokumente službenikovom nadređenom i dat će preporuke koje bude smatrao potrebnim.

Članak 30.

Kada ombudsman u sprovođenju svojih dužnosti sazna za ponašanja ili radnju koja predstavlja kazneno djelo, o tome će obavijestiti mjerodavna tijela tužiteljstva.

Članak 31.

1. Ako neprijateljsko ponašanje ili stajalište koje ometa istragu ombudsmana potječu od tijela vlade ili njezinih službenika, to može biti predmetom specijalnog izvješća i bit će pomenuto u odgovorajućem dijelu godišnjeg izvješća.

2. Kada neki službenik iz tijela vlade ugrozi istragu tako što odbije dostaviti dokumente koje je zatražio ombudsman, ili zanemari dostaviti takve dokumente ili uskratiti ombudsmanu pristup administrativnim spisima ili dokumentima neophodnim za istragu, ombudsman će poslati relevantni spis osobi nadređenoj tom službeniku ili mjerodavnim tijelima tužiteljstva za odgovarajući disciplinski ili kazneni postupak koji će se provesti sukladno zakonu.

3. Kada mjerodavna tijela vlasti propuste preduzeti radnju, ombudsman može, umjesto tog tijela, pokrenuti disciplinski postupak protiv odgovornog službenika ili, tamo gdje je to potrebno, pokrenuti kazneni postupak pred sudom.

X - PREPORUKE

Članak 32.

1. Ombudsman može dati preporuke vladinim tijelima u cilju usvajanja novih mjera. Tijela vlade koja dobiju takve preporuke dužna su pismeno odgovoriti i obavijestiti ombudsmana o učinku preporuka u roku koji je ombudsman odredio.

2. Ako, jednom kada su preporuke date, predmetno tijelo vlade ne poduzme odgovarajuće mjere u roku koji je ombudsman odredio, ili ako ne obavijesti ombudsmana o razlozima njihovog nepoduzimanja, ombudsman može ukazati ministru odgovornom za taj tijelo ili najvišim tijelima vlade, na tijek predmeta i na date preporuke. Ako ombudsman nakon toga ne dođe do rješenja u predmetu u kojem je po njegovom mišljenju bilo moguće naći pozitivno rješenje, taj će problem biti uvršten u godišnje ili specijalno izvješće, pominjući imena tijela vlasti ili službenika koji su zauzeli takvo stajalište.

3. Niti ombudsman niti tijela Institucija nisu mjerodavni izmijeniti ili ukinuti mjere ili naloge vlade, ali mogu dati prijedlog za izmjenu kriterija korištenih pri njihovome usvajanju.

4. Kada, nakon razmatranja predmeta, ombudsman ustanovi da način na koji je zakon primijenjen vodi nepravičnim rezultatima, on može uputiti mjerodavnom tijelu vlade preporuke koji bi dovele do pravičnog rješenja situacije predmetnog pojedinca. Ombudsman može mjerodavnom tijelu dati prijedlog mjera čija primjena bi vjerovatno poboljšala situaciju na koju se žali, uključujući isplatu odštete, i u godišnjem ili specijalnom izvješću Institucije dati prijedlog za izmjene i dopune zakona i drugih propisa kada on smatra da je to potrebno.

5. Ako se radnje koje su predmet žalbe provode kroz usluge fizičkih osoba sukladno ugovoru o koncesiji javne službe, ombudsman može od mjerodavnog upravnog tijela zatražiti da provede svoje ovlasti kontrole i kažnjavanja.

XI - OBAVJEŠTENJE I KOMUNIKACIJA

Članak 33.

1. Ombudsmana će obavijestiti predmetnu osobu o rezultatima njegovih istraga i radnji kao i o odgovoru koji mu je dostavilo tijelo vlade, ako se odgovor, po svojoj prirodi, ne smatra povjerljivim ili tajnim.

2. Ombudsman će dostaviti pozitivne i negativne nalaze istrage vlastima, službenicima ili predmetnom upravnom odjelu.

3. Institucija može odlučiti objaviti svoje opće preporuke u "Službenom glasniku BiH".

4. Sve ostale preporuke ombudsmana ili Institucije biti će dostupne javnosti, osim u slučaju kada se one odnose na pitanja koja su povjerljiva ili tajna, ili kada se u žalbi izričito zatraži da se ime podnositelja kao i okolnosti slučaja ne objave.

XII - IZVJEŠĆA

Članak 34.

1. Svake će godine Institucija dostaviti rezultate svojih aktivnosti u izvješću upućenom Predsjedništvu Bosne i Hercegovine, Zastupničkom domu i Domu naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

2. Tamo gdje javni značaj i žurnost slučaja zahtijevaju, Institucija može izdati specijalno izvješće.
3. Godišnja i specijalna izvješća bit će objavljena.

Članak 35.

1. U svom godišnjem izvješću, Institucija može navesti broj i narav primljenih žalbi, ukazujući na one koje nisu uzete u razmatranje kao i razloge za to, i one koje su bile predmet istrage, i nalaze o tome; Institucija može također istaknuti one prijedloge ili preporuke koje je prihvatila Vlada.
2. Izvješće neće sadržavati osobne podatke koji bi omogućili da osoba uključena u postupak istrage bude javno identificirana, bez prejudiciranja odredaba članka 31.
3. Izvješće će također sadržati dodatak namijenjen Predsjedništvu Bosne i Hercegovine, koji će prikazati troškove proračuna Institucije u datom razdoblju.

XIII - PRAVILA I PROCEDURE

Članak 36.

1. Pravila za funkcioniranje Institucije utvrdit će, sukladno odredbama ovoga zakona, Institucija u Pravilima procedure koja će biti objavljena u "Službenom glasniku BiH"

XIV - OSOBLJE I OPREMA

Članak 37.

1. Institucija ima slobodu izbora osoblja za rad ureda i može, ako je to potrebno, imenovati savjetnike, uključujući i zamjenike, sukladno Pravilima procedure i u granicama proračuna.
2. Osoblje će Institucije primati i otpuštati Institucija.
3. Ombudsman može ovlastiti bilo koga da obavlja dužnost sukladno Pravilima procedure Institucije.

Članak 38.

1. Savjetnici institucije bit će automatski otpušteni kada tri nova ombudsmana koja izaberu Zastupnički dom i Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, sukladno članku 9. ovoga zakona, preuzmu svoje dužnosti. Ovi savjetnici mogu biti ponovo imenovani.
2. Članovi osoblja Institucije, koji su bili službenici prije zapošljavanja u Instituciji, uživaju garancije ponovnog prijama u njihovu službu u vrijeme njihovog otpuštanja iz službe Institucije.

Članak 39.

Na prijedlog Institucije, financije neophodne za njezino funkcioniranje bit će uvrštene u proračun Predsjedništva Bosne i Hercegovine.

XV - PRIJELAZNE ODREDBE

Članak 40.

Stupanjem na snagu ovoga zakona, Ured ombudsmana za ljudska prava ustanovljen Aneksom 6. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini zvat će se: "Ombudsman za ljudska prava Bosne i Hercegovine" i obavljat će dužnosti sukladno odredbama ovoga zakona.

Članak 41.

1. Do 31. prosinca 2003. godine, postojat će samo jedan ombudsman za ljudska prava Bosne i Hercegovine (prijelazni ombudsman), kojega imenuje predsjedatelj OEES-a nakon savjetovanja s Predsjedništvom Bosne i Hercegovine, predsjedateljem Zastupničkoga doma i predsjedateljem Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine. Prijelazni ombudsman ne može biti državljanin Bosne i Hercegovine ili državljanin susjedne zemlje.
2. Osoba koja bude obnašala dužnost ombudsmana za ljudska prava Bosne i Hercegovine u vrijeme stupanja na snagu ovoga zakona bit će prijelazni ombudsman Bosne i Hercegovine.
3. Prijelazni će ombudsman nastaviti obnašati svoje dužnosti sve do imenovanja ombudsmana sukladno odredbama poglavlja III. ovoga zakona.

Članak 42.

Prijelazni ombudsman imat će sve privilegije i imunitete navedene u članku III, stavak 4. Aneksa 6. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini.

Članak 43.

Odredbe ovoga zakona koje se odnose na proračun, imenovanje osoblja u granicama proračuna i izvješća Predsjedništvu Bosne i Hercegovine o izvršenju proračuna neće se primjenjivati na prijelaznog ombudsmana.

Članak 44.

Prijelazni će ombudsman dostaviti svoja godišnja i specijalna izvješća Predsjedništvu Bosne i Hercegovine, Zastupnikom domu i Domu naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine i Visokom predstavniku.

Članak 45.

Ovaj zakon stupa na snagu osam dana od dana objave u "Službenom glasniku BiH".

PS BiH broj 70/02
3. srpnja 2002. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH
Mariofil Ljubić, v. r.

Predsjedatelj
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH
dr. **Nikola Špirić**, v. r.